

ELFOGADOTT SZÖVEGEK

P8_TA(2016)0004

Éves jelentés az uniós versenypolitikáról

Az Európai Parlament 2016. január 19-i állásfoglalása az EU versenypolitikájáról szóló éves jelentésről (2015/2140(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel a „2014. évi jelentés a versenypolitikáról” című, 2015. június 4-i bizottsági jelentésre (COM(2015)0247) és a hozzá csatolt, ugyanaznap kelt bizottsági szolgálati munkadokumentumra,
- tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre (EUMSZ), és különösen annak 101–109., 147. és 174. cikkére,
- tekintettel a Bizottság vonatkozó versenyjogi szabályaira, iránymutatásaira és határozataira,
- tekintettel az EU 2013. évi versenypolitikájáról szóló éves jelentésről szóló 2015. március 10-i állásfoglalására¹ és az EU 2012. évi versenypolitikájáról szóló éves jelentésről szóló 2013. december 11-i állásfoglalására² és a Parlament által abban meghatározott követelményekre,
- tekintettel az Uniós Belső Politikák Főigazgatóságának A. (Gazdasági és Tudományos Politika) Tematikus Főosztálya által a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság számára készített, „Az élelmiszer-ellátási lánc vállalkozások közötti, tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatai” című tanulmányra³,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak „A nemzetközi közúti árufuvarozás belső piaca: szociális dömping és kabotázs” című véleményére⁴,

¹ Elfogadott szövegek, P8_TA(2015)0051.

² Elfogadott szövegek, P7_TA(2013)0576.

³

[http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563438/IPOL_STU\(2015\)563438_EN.pdf](http://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2015/563438/IPOL_STU(2015)563438_EN.pdf).

⁴ <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.36372>.

- tekintettel az Európai Versenyhatóságok Hálózatának (ECN) „Az európai versenyhatóságok által a versenyjogi szabályok végrehajtása és a piacfelügyelet érdekében végzett tevékenységek az élelmiszer-ágazatban” című, 2012. májusi jelentésére¹,
 - tekintettel az adózás területén történő közigazgatási együttműködésről szóló 77/799/EGK és 2011/16/EU tanácsi irányelvekre,
 - tekintettel az OECD/G20-országok adóalap-erózióval és nyereségátcsoportosítással foglalkozó projektjének (Base Erosion and Profit Shifting Project) következtetéseire és cselekvési javaslataira,
 - tekintettel az e-kereskedelmi ágazatra vonatkozóan az 1/2003/EK tanácsi rendelet 17. cikke szerinti vizsgálat megindításáról szóló, 2015. május 6-i bizottsági határozatra (C(2015)3026),
 - tekintettel a kártérítési keresetekre irányadó egyes szabályokról szóló, 2014. november 26-i 2014/104/EU irányelvre,
 - tekintettel az energiaügy és a környezetvédelem területét szolgáló állami támogatásról szóló, 2014. június 28-i bizottsági közleményre²,
 - tekintettel a Szerződés 107. és 108. cikke alkalmazásában bizonyos támogatási kategóriáknak a belső piaccal összeegyeztethetővé nyilvánításáról szóló, 2014. június 17-i 651/2014/EU bizottsági rendeletre,
 - tekintettel a vállalkozások összeolvadásának ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendeletre,
 - tekintettel „A vállalkozások összeolvadása uniós ellenőrzésének javítása” című, 2014. július 9-i bizottsági fehér könyvre (COM(2014)0449),
 - tekintettel a gyógyszeriparon belüli versenyről 2009. július 8-án indított vizsgálatra és annak nyomkövetési jelentéseire, különösen a szabadalmi megállapodások ellenőrzéséről szóló 5. jelentésre,
 - tekintettel az élelmezési és mezőgazdasági rendszerek fenntarthatósági vizsgálatának (Sustainability Assessment of Food and Agriculture systems; SAFA) FAO által kidolgozott egyetemes keretrendszerére,
 - tekintettel eljárási szabályzatának 52. cikkére,
 - tekintettel a Gazdasági és Monetáris Bizottság jelentésére és a Nemzetközi Kereskedelmi Bizottság, valamint a Belső Piaci és Fogyasztóvédelmi Bizottság véleményére (A8–0368/2015),
- A. mivel az EU versenypolitikája az európai szociális piacgazdaság egyik alappillére és az Unió működő belső piacának egyik alapvető eszköze;

¹ http://ec.europa.eu/competition/ecn/food_report_en.pdf.

² HL C 200., 2014.6.28., 1. o.

- B. mivel a versenypolitika területén a nemzetközi szinten meghallgatják és tiszteletben tartják az Európai Unió hangját; mivel ennek az egységes, független és világosan meghatározott hatáskörökkel megtámogatott külső képviseletnek köszönhetően az Unió érzékeltetni tudja valódi politikai, demográfiai és gazdasági súlyát;
- C. mivel a versenypolitika önmagában az európai demokrácia megőrzésének egyik eszköze annyiban, amennyiben megelőzi, hogy a gazdasági és pénzügyi hatalom kevesek kezében összpontosuljon;
- D. mivel az Európai Uniót nyitott, szabad és tisztességes versenyen alapuló szociális piacgazdaságként hozták létre, amelynek célja a fogyasztók jólétének és valamennyi uniós polgár életszínvonalának növelése, és mivel az Európai Unió belső piacot hoz létre azzal a céllal, hogy fenntartható fejlődés valósuljon meg Európában a kiegyensúlyozott gazdasági növekedés és az árak stabilitása alapján;
- E. mivel a versenyjogi elvek EU-Szerződés szerinti szigorú alkalmazásának célja, hogy hozzájáruljanak az EU gazdaságpolitikája átfogó céljainak megvalósításához és ugyanakkor a fogyasztók, a munkavállalók és vállalkozók javát szolgálják, elősegítsék az innovációt és a növekedést a monopóliumokból és a piaci erőfölényből eredő tisztességtelen piaci gyakorlatok ellenőrzése és korlátozása révén annak érdekében, hogy minden egyénnek megfelelő esélye legyen a sikerre;
- F. mivel kiemelten fontos a nemzeti versenyhatóságok függetlensége;
- G. mivel a kartellek fennállása miatt évente 181–320 milliárd EUR veszteség keletkezik, ami az EU GDP-jének hozzávetőlegesen 3%-át teszi ki;
- H. mivel az energiaköltségeket illetően az európai egységes piac rosszabbul teljesít, mint az USA belső piaca, minthogy az árak szóródása 31%-os, szemben az USA-beli 22%-kal;
- I. mivel számos tagállamban még mindig súlyos hitelválság sújtja az uniós cégek 98%-át kitevő és a munkavállalók 67%-át foglalkoztató kkv-kat;
- J. mivel az adókijátszás, az adócsalás és az adóparadicsomok a becslések szerint évente 1 billió euró költséget jelentenek az uniós adófizetők számára kiesett bevételek formájában, és torzítják a versenyt az egységes piacon azon vállalatok között, amelyek fizetnek adót, illetve amelyek nem;
- K. mivel az elmúlt években különösen a digitális gazdaság dinamikája és mindenekelőtt (a belső piacot feltehetőleg jelentős mértékben befolyásoló) agresszív adóztatási gyakorlatok és nemzeti adópolitikák miatti versenytorzulások új kihívások elé állítják a piaci szereplőket, valamint azonnali és célzott választ igényelnek a Bizottság részéről; mivel a versenyszabályok érvényre juttatására irányuló globális együttműködés hozzájárul a meghozott korrekciós intézkedések és a végrehajtási intézkedések eredményei terén tapasztalt következetlenségek elkerüléséhez, valamint segíti a vállalkozásokat megfelelési költségeik csökkentésében;
- L. mivel a digitális kor kihívásaira tekintettel a rendelkezésre álló versenyjogi eszközöket alapjaikban felül kell vizsgálni;

- M. mivel a tisztességes versenyről szóló nemzetközi légi fuvarozási szabályok és az állami tulajdonú vállalkozásokra vonatkozó szabályok hiányosak bizonyos harmadik országokban működő, Európába, illetve Európából közlekedő és bizonyos útvonalakat uraló légitársaságok tekintetében, ami jelentős kárt okoz egyes európai légitársaságoknak, rontja az európai légi csomópontok közötti összeköttetést és csökkenti az európai fogyasztók választási lehetőségeit;
- N. mivel a verseny nem működik azonos hatékonysággal valamennyi tagállamban;
- O. mivel a versenypolitikának különös figyelemmel kell lennie a fenntartható fejlődés és a szociális kohézió céljaira;
- P. mivel a szociális dömping torzítja a belső piacot, valamint sérti mind a fogyasztók, mind a munkavállalók jogait;
- Q. mivel a személyek, áruk, szolgáltatások és a tőke szabad mozgásának garantálása az európai növekedés alapja;
1. üdvözli a Bizottság jelentését, amely hangsúlyozza a versenypolitika Unión belüli jelentőségét, és megjegyzi, hogy a jelentés nagyrészt még az előző Bizottság és Almunia versenyjogi biztos hivatali idejére terjed ki;
 2. kéri a Bizottságot, hogy az ágazatspecifikus munkadokumentumot a jövőben a Parlamentnek a jelentés szerves részeként továbbítsa;
 3. üdvözli, hogy Vestager versenyjogi biztos szorosán együtt kíván működni a Parlamenttel annak érdekében, hogy a versenypolitikát az Európai Uniónak a közös belső piac megvalósítását célzó egyik kulcsfontosságú eszközévé tegye, és felhívja a Bizottságot, hogy az EU belső versenypolitikáját ne úgy hajtsa végre, hogy azzal korlátozza a cégek piaci stratégiáit, és tegye lehetővé, hogy a világpiacon az Unión kívüli szereplőkkel versenghessenek;
 4. hangsúlyozza, hogy a hatékony és hiteles versenypolitika nem helyezheti előtérbe kizárólag a fogyasztói árak csökkentését, hanem tekintetbe kell vennie az európai gazdaság stratégiai érdekeit is, nevezetesen: az innovációs képességet; a beruházásokat; a versenyképességet és a fenntarthatóságot; a kkv-k, az induló és a mikrovállalkozások különleges versenyfeltételeit; és a magas szintű munkajogi és környezetvédelmi normák előmozdításának szükségességét;
 5. felhívja a Bizottságot, hogy vessen véget a szociális dömpingnek, továbbá hangsúlyozza, hogy a versenypolitikai döntések során különösen figyelembe kell venni a társadalmi hatásokat;
 6. úgy véli, hogy a digitális gazdaság sajátos – csökkenő, nullához közelítő marginális költségek és erős hálózati hatások által jellemezhető – jellege kedvez a kulcsfontosságú piacokon belüli koncentráció növekedésének; felkéri a Bizottságot, hogy versenypolitikáját igazítsa hozzá ezen ágazat sajátosságaihoz;
 7. felhívja a Bizottságot, hogy teljesítse ki a belső piacot azokon a területeken, amelyeken az még töredezett és hiányos, továbbá ahol a piac indokolatlan korlátozását és a verseny torzulását állapítja meg, azt mielőbb számolja fel; felhívja a

Bizottságot annak biztosítására, hogy a versenypolitika egyszersmind az Unión belüli társadalmi kohéziót is erősítse;

8. hangsúlyozza, hogy a versenyhatóság munkájának prioritásai és a 2014. évi versenypolitikai jelentésben foglaltak nagymértékben megfelelnek a közös prioritásoknak; ugyanakkor úgy látja, hogy egyes területeken határozottabb fellépésre van szükség, amivel a Bizottságnak a jövő évben nyomatékosan foglalkoznia kell; hangsúlyozza a globális együttműködésnek a versenyjog végrehajtásában betöltött jelentőségét; támogatja a Bizottság Nemzetközi Versenyügyi Hálózatban való aktív részvételét;
9. az előző éves jelentésben foglaltakhoz hasonlóan ismét felkéri az Európai Bizottságot, hogy a digitális belső piac fejlődése vonatkozásában akadályozza meg a túlzott piaci koncentráció kialakulását és az erőfölénnyel való visszaélést, mert a fogyasztók számára ez biztosítja a magasabb színvonalú szolgáltatást és a vonzóbb árak kialakulásának lehetőségét;
10. alapvetőnek tartja, hogy egyenlő feltételeket biztosítsanak a digitális piacon, valamint szembeszálljanak a helytelenül alkalmazott erőfölénnyel és az adóoptimalizációval, mivel ezek végső soron a fogyasztó javára válnának;
11. úgy véli, hogy az e-kormányzás fejlesztése fontos tényező a növekedés elősegítésében, ideértve a kkv-k részvételét is; ezért felszólítja a tagállamokat, hogy az új közbeszerzési jogszabályban számukra rendelkezésre álló összes eszközt alkalmazzák az uniós növekedés előmozdítása érdekében, és felszólítja a Bizottságot, hogy az e-kormányzás fejlesztésével kapcsolatos minden kezdeményezést támogasson; hangsúlyozza továbbá, hogy az e-kormányzási rendszerek valamennyi tagállamban történő előmozdításának és végrehajtásának nagy szerepe van a jogsértések hatékony ellenőrzésében és az állami és magánszektor átláthatóságának biztosításában;
12. felszólítja a Bizottságot annak biztosítására, hogy a tagállamok az innováció és a tisztességes verseny fellendítése, a kkv-k közbeszerzési piacokon való támogatása és az állami pénzeszközök felhasználásában a legelőnyösebb ár-érték arány biztosítása érdekében időben hajtsák végre az új uniós közbeszerzési jogszabályt, különösen az e-közigazgatás és e-közbeszerzés elindítása, valamint a szociális és környezetvédelmi kritériumoknak, illetve a szerződések részekre osztásának figyelembevételére irányuló új rendelkezések tekintetében;
13. felhívja a Bizottságot, hogy még határozottabban segítse elő a közbeszerzések nemzetközi piacának tervezett megnyitását azon egyensúlyhiány felszámolása érdekében, amely a közbeszerzések piacának nyitottsági foka tekintetében az EU és más kereskedelmi partnerek között fennáll, valamint hogy e célból vegye figyelembe a Parlamentnek a nemzetközi közbeszerzési eszközről szóló bizottsági javaslatról szóló jelentését és annak várható felülvizsgálatát;
14. hangsúlyozza, hogy az egységes piac fogyasztói részére olyan termékeket értékesítsenek, amelyek összetevői szállítmányonként eltérnek, noha a márkanév és a csomagolás megegyezik; felszólítja a Bizottságot annak meghatározására, hogy az uniós versenyjog vonatkozásában ez olyan gyakorlat-e, amely negatív hatással van a helyi és regionális termékek beszállítóira, különösen a kkv-kra;

15. rendkívül fontosnak tartja, hogy a Bizottság továbbra is mozdítsa elő a nemzeti versenyjogi hatóságok közötti fokozottabb összhangot és együttműködést az EU-ban;
16. üdvözlö a digitális egységes piac kiteljesítése érdekében kialakított szoros kölcsönhatást a versenyjog végrehajtása és a digitális egységes piac között, különösen a területi alapú tartalomkorlátozási gyakorlatokhoz és a licencmegállapodásokhoz kapcsolódó fellépéseket; úgy véli, hogy a belső energiapiacra elengedhetetlen hasonló kölcsönhatás kialakítása az energia határok közötti szabad áramlása előtt álló akadályok elmozdítása és az energiaunió felépítése érdekében;
17. úgy véli, hogy a távközlési ágazatban a verseny nemcsak azért alapvető fontosságú, hogy ösztönözze az innovációt és a hálózatokba való beruházást, hanem azért is, hogy elősegítse a fogyasztók számára a megfizethető áraknak és a szolgáltatások választékának biztosítását; felszólítja ezért a Bizottságot, hogy biztosítsa a versenyt ebben az ágazatban, többek között a spektrumelosztásban;
18. felhívja a Bizottságot, hogy szigorúan ellenőrizze a bankágazat által a fogyasztói szerződésekben alkalmazott, tisztességtelen és jogellenes záradékokat és gyakorlatokat; felhívja a Bizottságot, hogy az ECN keretében segítse elő a bevált gyakorlatok megosztását; nyomatékosan kéri a Bizottságot, hogy csökkentse a versenypolitika végrehajtása révén kialakuló mindennemű bürokráciát;
19. úgy véli, hogy a versenyjognak fontos szerepet kell játszania abban, hogy a pénzügyi piacok a fogyasztók számára biztonságosabbá és átláthatóbbá váljanak; üdvözlö továbbá az elektronikus fizetés területén elfogadott jogalkotási intézkedéseket, különösen a kártyás fizetési műveletek esetében a bankközi jutalékok felső határának bevezetését;
20. emlékezteti a Bizottságot arra, hogy a versenypolitika azon szolgáltatások árának szabályozására is kiterjed, amelyek piaci értéke nehezen állapítható meg, ide tartozik például a bankjegykiadó automaták díja;
21. kéri a Bizottságot, hogy versenypolitikai szempontból vizsgálja meg a bankjegykiadó automaták hálózatait, figyelembe véve, hogy hálózati infrastruktúráról van szó;
22. úgy véli, hogy át kell gondolni, hogyan kellene támogatni az európai vállalatokat, mivel azoknak globális szinten olyan hasonló méretű vállalatokkal kell versenyezniük, amelyeknek nem kell eleget tenniük azoknak a versenyszabályoknak, amelyeket az európai vállalatoknak a hazai pályán be kell tartaniuk;
23. felhívja a Bizottságot annak biztosítására, hogy az uniós kereskedelem- és versenypolitika összhangban álljon az európai iparpolitikával; hangsúlyozza, hogy az uniós versenypolitika nem akadályozhatja, hogy a gazdaságban európai ipari bajnokok alakuljanak ki; ezért kéri, hogy a kereskedelem- és versenypolitika mozdítsa elő az európai ipar fejlesztését és világszintű versenyképességét;
24. elismeri, hogy számos energiaintenzív ágazat gazdasági nehézségekkel küzd, és hogy némelyikük – például az acélipar – válságban van; nyomatékosan felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja felül az állami támogatásra vonatkozó szabályokat, hathatós védelmet garantálva a kibocsátásáthelyezés ellen, és tisztességes

lehetőségeket biztosítva az uniós ágazatok, különösen a legsérülékenyebb, energiaintenzív ágazatok számára;

Trösztellenes eljárások – az erőfölénnyel való visszaéléshez kapcsolódó ügyek

25. kéri a Bizottságot, hogy tegyen nagyobb erőfeszítéseket az uniós fogyasztókkal kárára elkövetett, a piaci erőfölénnyel való visszaélések eseteinek kivizsgálása érdekében;
26. megjegyzi, hogy az erőfölénnyel való visszaélés tilos, és súlyos versenyjogi problémát jelent;
27. úgy véli, hogy a Bizottság a kartellszabályok megsértésével járó esetek tekintetében sikeres munkát végez, és jelentős mértékben hozzá tud járulni a belső piac és az egyenlő versenyfeltételek megvalósításához;
28. kiemeli, hogy a versennyel ellentétes gyakorlatok és monopóliumok olyan kereskedelmi akadályokat képezhetnek, amelyek torzíthatják a kereskedelmi és beruházási forgalmat; felhívja a Bizottságot, hogy a szabad és tisztességes globális kereskedelem érdekében tegyen nemzetközi lépéseket a kartellek és a versenyt torzító versenyellenes, oligopolisztikus és monopolisztikus gyakorlatok ellen;
29. úgy véli, hogy a jogsértések esetén jogi személyekre kiróható bírságokra vonatkozó jelenlegi szabályokat az elkövetésért felelős természetes személyekre kirovando járulékos bírságokkal kell kiegészíteni; úgy véli, hogy a bírságok összegének elrettentő hatásúnak kell lennie; hangsúlyozza a visszaélések bejelentésére vonatkozó, sikeres politika jelentőségét, amely lehetővé tette a Bizottság számára a kartellek felderítését;
30. a jogbiztonságot kritikus jelentőségűnek tekinti, és felhívja a Bizottságot, hogy a bírságokra vonatkozó szabályokat a kartelleljárások esetén előírtakhoz hasonlóan foglalja jogalkotási eszközbe;
31. megállapítja, hogy a versenypolitika hagyományos piaci modelljei nem mindig alkalmazhatók a digitális gazdaságra, és hogy az áralapú mutatók alkalmazása ebben a dinamikus gazdasági ágazatban gyakran nem célravezető; felhívja a Bizottságot, hogy új kritériumok alapján jogi és gazdasági szempontból átfogóan értékelje a gyorsan változó piacokat és a digitális vállalkozások által alkalmazott, rövid élettartamú üzleti modelleket annak érdekében, hogy világos képet kapjon a piac szerkezetéről és a piaci tendenciákról, megfelelő intézkedéseket hozzon a fogyasztók védelme érdekében, valamint megfelelően figyelembe vegye az adatok jelentőségét és a digitális gazdaság sajátos piaci struktúráit; rámutat, hogy releváns piac meghatározása céljából – különösen a digitális gazdaságban – megfelelő értékelési kritériumokat kell alkalmazni a verseny tekintetében;
32. fenntartja, hogy a szellemi tulajdon védelme alapvető jelentőségű a tisztességes verseny szempontjából, és sajnálattal állapítja meg, hogy a globális vállalatok nem hajlandók megszerezni az európai szabadalmak használatához szükséges engedélyeket; felhívja a Bizottságot az alapvető szabadalmak hathatós védelmére és az engedélyek szabadalomhasznosítók általi jogszerű megszerzésének szigorú felügyeletére;

33. felhívja a Bizottságot annak kivizsgálására, hogy nincs-e valamilyen fajta összefüggés a politikusoknak és korábbi minisztereknek az energiavállalatok igazgatótanácsában való gyakori jelenléte, valamint az egyes tagállamok energiaágazatában megfigyelhető oligopolisztikus gyakorlatok között;
34. megkérdőjelezi a Google amerikai internetóriással szembeni vizsgálatok elhúzódsának indokoltságát, és sajnálja, hogy a vizsgálatok már évek óta átláthatóság és végleges eredmények nélkül folynak, ami jól tükrözi, hogy a Bizottság 2014-ig csak csekély mértékben juttatta érvényre a piaci korlátozások felszámolására irányuló szándékát; rámutat, hogy különösen a dinamikus piacok esetében az ilyen hosszú ideig tartó eljárások gyakorlatilag a piac tisztogatásával lehetnek egyenértékűek, és valamennyi fél számára bizonytalanságot eredményezhetnek;
35. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg alaposan a Google azon gyakorlatát, hogy az „Android”operációs rendszert csak egyéb Google-szolgáltatásokkal együtt kínálja, ami által a gyártók a konkurens termékeket előzetesen nem telepíthetik; felhívja továbbá a Bizottságot, hogy részletesen vizsgálja meg a Google piaci erőfölényét a közvetlen szállodafooglalások területén, és keressen megfelelő megoldást e problémára; támogatja a Bizottság azon intézkedéseit, amelyek célja az összes digitális ágazat közötti átjárhatóság és hordozhatóság biztosítása és ezáltal „a győztes mindent visz” forgatókönyv elkerülése; hangsúlyozza, hogy a Bizottság részére megfelelő eszközöket kell biztosítani ahhoz, hogy naprakész áttekintéssel rendelkezzen a digitális piac gyors fejleményeiről;
36. felhívja a Bizottságot, hogy minden egyéb kartellvizsgálatot alaposan folytasson és zárjon le, és mindennemű piaci korlátozást számoljon fel; üdvözli, hogy az új biztos nem hajlandó meghajolni a politikai nyomás alatt, és kéri az eljárások felgyorsítását annak érdekében, hogy a jövő évben el lehessen érni az eredményeket; üdvözi ezért a Bizottság által a Google számára küldött kifogásokat az ár-összehasonlító vásárlási szolgáltatást illetően; felhívja a Bizottságot, hogy elszántan folytassa a vizsgálatait során felmerült valamennyi aggály kivizsgálását, ideértve a keresési elfogultság egyéb területeit is, annak érdekében, hogy a digitális piac valamennyi szereplője számára egyenlő feltételeket biztosítson;
37. rámutat, hogy a trösztellenes eljárásokról szóló 1/2003/EK rendelet 8. cikke értelmében a Bizottság a versenyt veszélyeztető komoly és helyrehozhatatlan kár kockázata esetén ideiglenes intézkedéseket rendelhet el; felhívja a Bizottságot annak megállapítására, hogy mennyiben lehetne ilyen intézkedéseket alkalmazni a hosszadalmas versenyeljárások esetén, különösen a digitális piacon;
38. emlékeztet arra, hogy a hálózatsemlegesség (azaz az az elv, amelynek értelmében minden internetes forgalmat egyenlően, megkülönböztetéstől, korlátozástól vagy beavatkozástól mentesen, a feladójától, a fogadójától, a típusától, a tartalmától, az eszköztől, a szolgáltatástól vagy az alkalmazástól függetlenül kell kezelni) kiemelkedő fontosságú az internetszolgáltatások közötti megkülönböztetésmentesség biztosításához, valamint a verseny maradéktalan garantálásához;
39. hangsúlyozza, hogy a versenypolitikának bizonyítékokon kell alapulnia, és üdvözli a Bizottság e-kereskedelemre vonatkozó ágazati vizsgálatát, amely arra összpontosít, hogy milyen lehetséges akadályok gátolják a termékek és szolgáltatások határokon

átnyúló online kereskedelmét, többek között az elektronikai, ruházati cikkek, cipők és digitális tartalmak ágazataiban;

40. megjegyzi, hogy a Google-ügy általános vitát váltott ki az olyan meghatározó internetplatformok hatalmáról, mint az Ebay, a Facebook, az Apple, a LinkedIn, az Amazon, az Uber, az Airbnb stb., ezeknek a piacra és a közsférára gyakorolt hatásáról, valamint arról, hogy e területek védelme érdekében szabályozni kell e platformok működését; rámutat, hogy az internetes platformok szabályozásának azt a célt kell szolgálnia, hogy a felhasználók magasabb szintű védelme mellett továbbra is ösztönözze az innovációt;
41. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a Google piaci erőfölényét a közvetlen hotelfoglalások piacán; rámutat, hogy a vállalat arra törekszik, hogy a szállást keresők a Google-ön keresztül foglaljanak és fizessenek ahelyett, hogy egy harmadik fél utazási vagy szállodai oldalára irányítaná őket; hangsúlyozza, hogy ez a lépés ellentmondásos lehet, mivel online utazási irodává vagy annak megfelelő szervezetté alakítja a Google-t, amely foglalási díjakat számol fel; megjegyzi, hogy a szállodatulajdonosok többsége szívesebben venné a közvetlen foglalásokat, mint a valamely harmadik fél honlapján vagy valamely gyűjtőoldalon keresztül érkezőket; hangsúlyozza, hogy a Google ki tudná használni erőfölényét, és ugyanezen az alapon gyengíthetné versenytársait az utazási piacon, ezáltal kárt okozhat a fogyasztók számára;
42. üdvözli a Bizottság által az EK-Szerződés 81. és 82. cikke alapján folytatott eljárásokról szóló 773/2004/EK rendelet tekintetében a Bizottság által a közelmúltban elfogadott módosításokat és a kártérítési keresetekről szóló irányelvből eredő, kapcsolódó közleményeket; sajnálatosnak tartja, hogy a Parlamentet nem vonták be a módosítások kidolgozásába;
43. kiemeli, hogy a versenypolitika kulcsfontosságú szerepet játszik a digitális egységes piac kiteljesítése tekintetében; egyetért azzal, hogy a gyorsan változó piacokon a szilárd versenypolitikához szükség van a piac alapos ismeretére; üdvözli ezért a digitális egységes piacra irányuló stratégia végrehajtása keretében az elektronikus kereskedelem vonatkozásában elindított ágazati vizsgálatot;

Állami támogatások

44. felszólítja a Bizottságot, hogy a Szerződések öréként szorosan kövesse nyomon az irányelv tagállamok általi végrehajtását, és biztosítsa, hogy annak rendelkezéseit az Unió egészében egységesen alkalmazzák; felhívja a Bizottságot, a tagállamokat, valamint a regionális és önkormányzati szintű igazgatási hatóságokat, hogy tevékenyen mozdítsák elő az uniós versenypolitika tiszteletben tartását, és nyújtsanak tájékoztatást annak jogalapjáról; hangsúlyozza, hogy a horizontális és vertikális állami támogatásokat azonos módon kell kezelni; úgy véli, hogy szerte az Európai Unióban különösen a jogellenes állami támogatások minősítése és nyújtása tekintetében van szükség a tudatosság növelésére, főként azon esetekben, amikor az ilyen határozatok versenyellenes és protekcionista intézkedésekkel érnek fel; ugyanakkor úgy véli, hogy a távoli vagy legkülső régiók és szigetek számára a jelenleginél nagyobb mozgásteret kell biztosítani az állami támogatásra vonatkozó szabályok alkalmazása tekintetében;

45. úgy véli, hogy a Bizottságnak különösen az állami támogatással kapcsolatos ügyekben kell intenzívebben megvizsgálnia a tagállamok által szolgáltatott bizonyítékokat, és javítania kell az információk megerősítését, mivel rendszeresen történnek kísérletek a jogalap és a jogi korlátok megkerülésére és többé-kevésbé a szürke zónába tartozó kompromisszumok keresésére; úgy véli továbbá, hogy e vizsgálatoknak annak elismeréséből kellene kiindulnia, hogy a stratégiai és létfontosságú ágazatokban – például az energia, a közlekedés és az egészségügy területén – az államoknak valamennyi polgáruk számára biztosítaniuk kell a teljes biztonságot, az ellátás folyamatosságát és a szolgáltatások nyújtását, és hogy óvakodniuk kell olyan jogi rendelkezések elfogadásától, amelyek más tagállamok vagy az Unió számára károsak lehetnek;
46. ismételten hangsúlyozza, hogy az EU strukturális alapjai nem használhatók fel olyan módon, ami közvetlenül vagy közvetve a szolgáltatások vagy a termelés másik tagállamba történő áthelyezését ösztönzi, például az ilyen összegekhez jutó vállalkozásokra vonatkozó türelmi idő révén; hangsúlyozza, hogy időnként szükség van állami támogatásra az általános gazdasági érdekű szolgáltatások, így például az energetikai, a közlekedési és a hírközlési szolgáltatások garantálása érdekében; hangsúlyozza, hogy az Unió elszigetelt, távoli vagy külső régióiban és szigetein az állami támogatás gyakran a leghatékonyabb politikai eszköz a gazdasági és társadalmi feltételek biztosításához nélkülözhetetlen szolgáltatások biztosításához;
47. üdvözli, hogy a Bizottság 2014-ben elfogadta a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokra vonatkozó új iránymutatásokat, és azokat átvezette az általános csoportmentességi rendeletbe;
48. üdvözli, hogy belefoglalták az általános csoportmentességi rendeletbe a távoli régiókban élő lakosok közlekedésének szociális támogatását, ami által elismerték, hogy problémát jelent az összeköttetés; hangsúlyozza, hogy a szigetektől álló külső régiók összeköttetése a gazdasági és társadalmi kezdeményezés elfogadható szintjének – létfontosságú üzleti kapcsolatok révén történő – fenntartásához és fejlesztéséhez is nélkülözhetetlen;
49. üdvözli a Bizottság jelenlegi vizsgálatát, amely a több állam bankszektora számára kedvező, halasztott adókövetelésekre és adójóváírásokra terjed ki; úgy véli, hogy a halasztott adóköveteléseket és adójóváírásokat visszamenőleges hatállyal engedélyezni kellene az állami támogatásokról szóló rendelkezésekben, amennyiben azok kifejezetten a reálgazdasághoz kapcsolódó finanszírozási célokra vonatkozó feltételekhez kapcsolódnak;
50. emlékeztet a Bizottsághoz intézett korábbi kérésére, miszerint az vizsgálja meg, hogy a válság kezdete óta részesült-e a bankszektor közvetett állami támogatásokban nem szokványos likviditási támogatások formájában;
51. üdvözli, hogy a kockázatfinanszírozáshoz nyújtott állami támogatásokra vonatkozó új iránymutatásokat, amelyek célja méretükből adódóan jelentős hátránnyal küzdő kkv-k, az innovatív köztes méretű és az induló vállalkozások hatékonyabb támogatásának lehetővé tétele;

52. elégedetlenségének ad hangot amiatt, hogy különösen a versenytorzító adózási modellek jelentős problémákat okoznak a kis- és középvállalkozások, valamint számos, ilyen adózási modellt nem alkalmazó tagállam számára;
53. üdvözli a Bizottság azon kezdeményezését, hogy az állami támogatásokra vonatkozó szabályozás korszerűsítése keretében új iránymutatásokat ad ki, amelyek világossá teszik, hogy adózási szempontból mi értendő állami támogatás és megfelelő transzferárazás alatt;
54. kéri, hogy a Bizottság készítsen külön tanulmányt annak értékelése érdekében, hogy az állami támogatásokra vonatkozó uniós rendelkezések gátolják-e a konszolidációt és erősítik-e a versenyt az európai cégek és a globális versenytársaik között, nem utolsósorban a közbeszerzési mechanizmusokra is tekintettel, többek között a Transzpacifikus Partnerség (TPP) közelmúltbeli lezárására való tekintettel;

Az összeolvadások ellenőrzése

55. megállapítja, hogy a digitális gazdaságban az összeolvadások és felvásárlások eddigi értékelését eddig túlnyomórészt az érintett vállalkozások forgalma alapján végezték, és hogy ez nem elégséges; hangsúlyozza, hogy a kisebb forgalmú és jelentős veszteséggel induló vállalkozások is rendelkezhetnek nagy ügyfélkörrel, következésképpen jelentős adatmennyiséggel és nagy piaci erővel, amint azt a WhatsApp Facebook általi, a Bizottság által feltételek nélkül engedélyezett, precedensértékű felvásárlása is bizonyítja;
56. úgy véli, hogy különösen egyes gazdasági területeken, mindenekelőtt a digitális gazdaságban az áralapú megközelítésmódok, a piaci részesedések és a forgalom nagysága mellett más kritériumokat is alkalmazni kell, mivel az összeolvadások gyakran piackorlátozással párosulhatnak;
57. úgy véli, hogy az általános versenyszabályokat különösen a digitális gazdaságban és a fogyasztóvédelemmel összefüggésben naprakészen kell tartani annak érdekében, hogy lépést tartsunk a piaci realitásokkal, és az összeolvadások értékeléséhez további kritériumokat kell bevezetni, például a vételárat, a piacra lépés esetleges akadályait, az adatok alapvető szükségességét és az azokhoz való hozzáférést, a platformok jellemzőit és a kapcsolódó hálózati hatásokat, valamint annak kérdését, hogy a szóban forgó ágazatban van-e globális verseny; felhívja a Bizottságot, hogy fordítson különös figyelmet a digitális gazdaság vállalkozásaira vonatkozó kereskedelmi modellre és a piacra lépés esetleges akadályaira, ideértve olyan tényezőket is, mint a platformváltás hatóköre és az adatok hordozhatósága;
58. felszólítja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg a független kiskereskedők – akiknek a versenyjog alapján a hagyományos üzlethelyiségekben lehetőségük van az együttműködésre – részére azt a lehetőséget, hogy a közös e-kereskedelem is rendelkezésükre álljon;
59. úgy ítéli meg, hogy a piaci erőnek a piac eddigi meghatározásából következő téves felmérése gyakran különösen az európai vállalkozások számára előnytelen a globalizáció és a dinamikus digitális piac korszakában; felhívja a Bizottságot, hogy mérlegelje ennek az összeolvadások ellenőrzéséről szóló rendelet keretében történő kiigazítását;

60. aggodalmának ad hangot amiatt, hogy a piac meghatározásának kérdésében túlságosan gyakran szűken értelmezett, nemzeti megközelítést fogadnak el, és nem fordítanak kellő figyelmet a piacok nemzetközivé válására, ahogyan például az összeolvadásokról szóló rendelet esetében is történt;

Támogatások és adók

61. hangsúlyozza, hogy – amint azt éves versenypolitikai jelentésében immár ötödször jelzi – a pénzügyi ágazatban az ideiglenes állami támogatásra a globális pénzügyi rendszer stabilizálásához volt szükség, ám azt mielőbb csökkenteni kell vagy teljes mértékben fel kell számolni és ellenőrizni kell, amennyiben a bankuniót ki akarjuk teljesíteni; hangsúlyozza, hogy továbbra is sürgető szükség van a támogatások – olyan pénzügyi intézményeknek nyújtott implicit garanciák, amelyek túl nagyok ahhoz, hogy csődbe menjenek – megszüntetésére a pénzügyi ágazaton belüli egyenlő versenyfeltételek kialakítása és az adófizetők védelme érdekében, akikre tekintettel ügyelni kell arra, hogy ez ne járjon váratlan haszonnal vagy előnyökkel magánjogi jogi személyek számára; hangsúlyozza, hogy az állami támogatásokkal kapcsolatban korlátozó szemléletet kell alkalmazni;
62. hangsúlyozza, hogy a belső piac integritásához, az államháztartások teherbíró képességéhez és az egyenlő versenyfeltételek biztosításához elengedhetetlen a tisztességes adóverseny;
63. úgy véli, hogy az elmúlt években a tagállamok által a pénzügyi szektorban alkalmazott állami támogatások terén tapasztalható jelentős különbségek torzíthatják a versenyt ebben az ágazatban; kéri a Bizottságot, hogy tisztázza, milyen szabályok és eljárások szerint engedélyezhető állami támogatás a pénzügyi szektorban; úgy véli, hogy legkésőbb a bankunió kiteljesítésekor vissza kell fogni a bankszektorra vonatkozó állami támogatásokat, és ennek során ügyelni kell annak biztosítására, hogy a szabályozás ne torzítsa a versenyt a nagy bankok javára, és hogy elegendő hitel álljon a kkv-k rendelkezésére;
64. úgy véli, hogy a Bizottságnak mérlegelnie kell azt a lehetőséget, hogy a bankoknak nyújtott állami támogatást a kkv-knak nyújtott hitelezéshez kösse;
65. felhívja a Bizottságot, hogy készítse ütemtervet kevesebb, de célzottabb állami támogatás nyújtására, azzal a céllal, hogy csökkenjenek az állami támogatások, és megnyíljon a lehetőség – a régi struktúrák és a hagyományos szolgáltatók támogatása helyett – az új vállalkozásokat és a tisztességes versenyt ösztönző alacsonyabb adók bevezetésére;
66. hangsúlyozza, hogy az általános érdekű szolgáltatások előmozdítása érdekében nyújtott állami támogatások ma alapvetően a polgárok, nem pedig egyes cégek vagy közintézmények érdekeit szolgálják;
67. felhívja a Bizottságot, hogy szorosan kísérje figyelemmel az Európai Központi Bank által az új bankengedélyek kiadása tekintetében javasolt feltételeket annak biztosítása érdekében, hogy magas piacra lépési korlátok nélkül egyenlő versenyfeltételeket teremtsenek; határozottan úgy véli, hogy néhány tagállam bankszektorának magas fokú koncentrációja miatt a fogyasztók és a kkv-k számára kedvező lenne, ha több bank létezne;

68. rámutat a támogatásokra vonatkozó uniós szabályozásnak a multinacionális vállalatok általi adókikerüléssel szembeni küzdelemben fennálló központi jelentőségére;
69. üdvözli, hogy a Bizottság 2014-ben több tagállamban vizsgálatot indított tisztességtelen adóverseny általi, egyes vállalatok előnyét szolgáló tiltott állami támogatás miatt, és hogy a vizsgálatot 2015-ben mind a 28 uniós országra kiterjesztette; emellett felhívja a tagállamokat, hogy a jövőben időben és késedelem nélkül bocsássanak a Bizottság rendelkezésére az adóztatási gyakorlatukkal kapcsolatos minden lényeges információt, és tegyenek végre eleget azon kötelezettségüknek, hogy a Bizottság és a Parlament rendelkezésére bocsássák minden olyan különleges mechanizmus részleteit, amelyek más tagállamokra és kkv-kra hatással lehetnek;
70. megállapítja, hogy a Bizottság a legutóbbi ciklusai alatt csak nagyon korlátozott számban indított vizsgálatot lehetséges állami adóügyi támogatások esetében annak ellenére, hogy időközben több esetben is nyilvánosságra került ennek megalapozott gyanúja; felhívja a Bizottságot, hogy a jelenlegi vizsgálat eredményei alapján dolgozzon ki pontosabb és hatékonyabb iránymutatásokat az állami adóügyi támogatások vonatkozásában, használja ki teljes mértékben az uniós versenyszabályok értelmében őt megillető hatásköröket a káros adóügyi gyakorlatok kezelésére, és szankcionálja az ilyen gyakorlatokban érintettnek talált tagállamokat és vállalatokat; felhívja emellett a Bizottságot, hogy nevezze meg, mely adóügyi intézkedések nincsenek összhangban az állami támogatási politikával;
71. úgy véli, hogy a 651/2014/EU bizottsági rendelettel összhangban lévő, a vállalatok közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében az átmenetileg vagy tartósan hátrányokkal küzdő régiókban működő vállalatokat támogatni kell, és nagyobb rugalmasságot kell biztosítani a súlyos gazdasági problémákkal küzdő – így a konvergenciára és a versenyképességre vonatkozó célkitűzésekben említett – régiók és a szigetregiók számára;
72. sajnálja, hogy a tisztességtelen adóversennyel kapcsolatos állami támogatási ügyekben 1991 óta csak korlátozott számú vizsgálat indult, és hangsúlyozza, hogy széles körű hozzáférést kell biztosítani az információkhoz annak érdekében, hogy több gyanús esetben indulhasson vizsgálat; hangsúlyozza abbéli aggodalmát, hogy a Bizottság illetékes szervezeti egységeinek jelenleg rendelkezésére álló korlátozott erőforrások korlátozhatják a lényegesen nagyobb számú ügy kezelésére való képességét;
73. hangsúlyozza, hogy az állami támogatással kapcsolatos eljárások önmagukban nem tudják tartósan felszámolni a több tagállamban folytatott tisztességtelen adóversenyt; egy évvel a „LuxLeaks” napvilágra kerülése után további konkrét eredményekre van szükség, például közös konszolidált társaságiadó-alapot kell bevezetni, a csalások visszaszorítása érdekében felül kell vizsgálni a hozzáadottérték-adóról szóló irányelvet, a nemzetközi tevékenységet folytató nagyvállalatokat kötelezni kell arra, hogy forgalmukat és nyereségüket nyilvánosan, az országonkénti bontás elve szerint jelentsék, valamint fel kell szólítani a tagállamokat arra, hogy adóügyi gyakorlataikban nagyobb átláthatóságot, továbbá kölcsönös jelentéstételi kötelezettséget vezessenek be;

74. úgy véli, hogy az egyes tagállamok által jelenleg alkalmazott adóügyi gyakorlatok komolyan veszélyeztetik a belső piacot, és hogy különösen a multinacionális vállalkozásoknak tisztességes és megfelelő módon hozzá kell járulniuk a tagállamok államháztartásához, továbbá hogy további vizsgálatokra van szükség a széles körben alkalmazott, káros adóügyi gyakorlatokkal és feltételes adómegállapításokkal kapcsolatban, amelyek a vállalati adóalap eróziójához és az Európán belüli agresszív adótervezéshez vezetnek; üdvözli az új TAXE bizottság felállítását;
75. úgy véli, hogy a tisztességes adóverseny a belső piac egyik alkotóeleme, ám a tagállamok elsődleges hatáskörét tiszteletben tartva meg kell előzni a tisztességtelen adóversenyt, például harmonizált adóalapok, az adóhatóságok közötti információcsere és a tőke mozgások ellenőrzésére vonatkozó kifejezett jog biztosítása révén, amennyiben az az Unió adórendszerének megfelelő működéséhez elengedhetetlen; úgy véli, hogy a közös társaságiadó-alap elősegítené a rendszer átláthatóbbá tételét; úgy véli, hogy a konszolidáció kérdését később is meg lehet oldani, és hogy annak nem szabad gátolnia a közös társaságiadó-alap gyors bevezetését;
76. hangsúlyozza, hogy a belső piacon belül büntetik az új belépőket és a csak egy országban üzleti tevékenységet folytató kkv-kat a multinacionális vállalatokhoz képest, amelyek átcsoportosíthatják a nyereséget vagy különféle, csak számukra elérhető döntések és eszközök révén az agresszív adótervezés más formáit valósíthatják meg; aggodalommal állapítja meg, hogy minden más feltétel egyenlősége esetén az eredményül kapott alacsonyabb adókötelezettségek miatt a multinacionális vállalatok nagyobb adózás utáni nyereséget könyvelhetnek el, és ezért a belső piacon egyenlőtlen feltételek mellett versengenek versenytársaik kárára, akik nem folyamodhatnak agresszív adótervezéshez, és akik ott fizetik adóikat, ahol a nyereségük keletkezik; hangsúlyozza, hogy rossz megközelítés az EU részéről a káros adózási gyakorlatok azáltal történő támogatása, hogy európai egyszemélyes korlátolt felelősségű társaságot lehet létrehozni, amelyre vonatkozóan az irányadó szabályok kifejezetten megengedik két különböző székhely fenntartását: a bejegyzett székhelyet az egyik helyen, az adminisztratív székhelyet pedig egy másikon;
77. hangsúlyozza, hogy a Bizottság számára természetesen biztosítani kell a tagállami adóhatóságok között megosztott, versenyjogi szempontból fontos adatokhoz való hozzáférést;
78. úgy véli, hogy a tisztességes versenyt gátolhatja az adótervezés; kéri a Bizottságot, hogy módosítsa az „állandó telephely” fogalm meghatározását annak érdekében, hogy a vállalatok ne tudják mesterségesen elkerülni az adófizetési kötelezettséget azokban a tagállamokban, amelyekben gazdasági tevékenységet folytatnak; hangsúlyozza, hogy e fogalm meghatározásnak a digitális ágazat egyedi helyzetére is ki kell terjednie, biztosítva, hogy a teljesen dematerializált tevékenységet folytató vállalkozások egy adott tagállamban telephellyel rendelkezőnek minősüljenek, amennyiben jelentős digitális jelenlétet tartanak fenn az adott ország gazdaságában;
79. hangsúlyozza, hogy a Bizottságnak, amikor versenyjogi határozatokkal foglalkozik, nem több helyi vagy nemzeti piacként, hanem egyetlen piacként kell a belső piacra tekintenie;

80. úgy véli, hogy az adócsalás és adókikerülés értékét évi akár egybillió (1 000 000 000 000) euróra tevő tanulmányokra való tekintettel a tagállamoknak végre cselekedniük kell, és e gyakorlatot vissza kell szorítaniuk; úgy véli, hogy az adócsalás és az adókikerülés csökkentése az állami költségvetések konszolidálási folyamata szempontjából alapvető jelentőségű; üdvözli, hogy a G20-ak pénzügyminiszterei a közelmúltban elfogadták az OECD által az adóalap-erózióra és a nyereségátcsoportosításra vonatkozóan kidolgozott új szabályokat, amelyek javítani fogják az átláthatóságot, bezárják a kiskapukat és visszaszorítják az adóparadicsomok használatát; úgy véli, hogy az Uniónak – tekintettel integrációjának mértékére – túl kell lépnie az OECD adóalap-erózióra és nyereségátcsoportosításra vonatkozó (BEPS)-tervében ismertetett javaslatokon a koordináció és konvergencia tekintetében, azzal a céllal, hogy a belső piacon elkerülje a káros adóverseny valamennyi formáját; hangsúlyozza ugyanakkor, hogy az OECD megközelítése még mindig a „puha” jogon alapul, és az ennek keretében tett lépéseket uniós szinten megfelelő, az egységes piac igényeivel összhangban álló jogalkotási kerettel kell kiegészíteni, pl. egy adóalap-erózió és nyereségátcsoportosítás elleni irányelv formájában, amely azonban túlmutat az OECD BEPS-kezdemenyezésén azokon a területeken, amelyeket az nem megfelelően szabályoz; kéri az adókikerülés és az adócsalás gazdasági, pénzügyi és versennyel kapcsolatos hatásainak értékelését;
81. úgy véli, hogy az egyes tagállamok által alkalmazott tisztességtelen adógyakorlatokra tekintettel a belső piaci politikának és a versenypolitikának kéz a kézben kell járnia annak érdekében, hogy biztosítani lehessen az elért nyereség méltányos elosztását, és meg lehessen szüntetni annak egyes tagállamokba, illetve az Európai Unióra kívülre való, adóminimalizálási céllal történő áthelyezését;
82. hangsúlyozza, hogy az adózási információk átfogó, átlátható és hatékony cseréje alapvető előfeltétele az agresszív adótervezés megelőzésének; rámutat ugyanakkor arra, hogy az adózási modellek tagállami szintű egyszerűsítésének alapvető lépésnek kellene lennie az átláthatóság és az egyértelműség megteremtéséhez;
83. üdvözli a versenyjogi biztos azon szándékát, hogy az állami támogatások ellenőrzését egy mindenki számára igazságos adóteher érdekében átalakítsa; elvárja, hogy ezen átalakítást megelőzően feltétel nélküli és teljes körű értékelésre kerüljön sor, és felhívja a tagállamokat, hogy minden kért dokumentumot bocsássanak a Parlament rendelkezésére, és hagyjanak fel jelenlegi obstrukatív hozzáállásukkal, ami akadályozza az e téren való előrelépést, és ezzel kapcsolatban nem szabad elfelejteni, hogy a különböző tagállamoknak különböző politikai szükségszerűségekre kell reagálniuk saját földrajzi helyzetük, méretük, fizikai és egyéb adottságaik, valamint gazdasági és társadalmi fejlettségük függvényében, továbbá kéri az adóügyi állami támogatási iránymutatások felülvizsgálatát annak érdekében, hogy azok a tisztességtelen verseny adómegállapításokon és -transzfereken túlmutatató eseteire is kiterjedjenek;
84. felhívja a Bizottságot, hogy mihamarabb határozzon meg részletes iránymutatásokat az adózás területén biztosított állami támogatásokra és a transzferárképzésre vonatkozóan; hangsúlyozza, hogy az ilyen iránymutatások más ágazatokban rendkívül hatékonyan bizonyultak az állami támogatásokra vonatkozó uniós előírásokat be nem tartó tagállamok gyakorlatainak megszüntetése és megakadályozása szempontjából; rámutat, hogy ezen iránymutatások csak akkor

hatékonyak, ha rendkívül pontos rendelkezéseket határoznak meg, ideértve a számszerű küszöbértékeket is;

85. felhívja a Bizottságot, hogy a tiltott állami támogatással kapcsolatos súlyos esetekben fontolja meg szankciók bevezetését akár az érintett állam, akár az érintett vállalkozás ellen;
86. felhívja a Bizottságot, hogy haladéktalanul módosítsa a fennálló szabályokat annak lehetővé tétele érdekében, hogy az adózással kapcsolatos állami támogatásra vonatkozó uniós szabályok megsértését követően visszafizetett összegek vagy azokhoz a tagállamokhoz kerüljenek, amelyeknek az adóalapja erodálódott, vagy az Unió költségvetéséhez, ne pedig ahhoz a tagállamhoz, amely megadta az adóval összefüggő jogellenes támogatást, ahogy az jelenleg történik, mivel ez a szabály további ösztönzést ad az adókikerülésre; bátorítja a Bizottságot, hogy a káros adóügyi gyakorlatok kezelése érdekében használja ki teljes mértékben a versenyjog alapján fennálló hatásköreit;
87. kéri, hogy dolgozzanak ki európai uniós jogszabályi keretet az agresszív adótervezés és adókikerülés miatti versenytorzulás megelőzése céljából; az egyenlő feltételek megteremtése érdekében a feltételes adómegállapítások kötelező és automatikus cseréjének, valamint a közös konszolidált társaságiadó-alapnak (KKTA) és egy olyan garanciának a bevezetését javasolja, amely biztosítaná, hogy semmilyen nyereség nem hagyhatja el az Uniót adómentesen;

Verseny a globalizáció korában

88. hangsúlyozza, hogy a globalizáció korában a versenyjogi elvek hatékony alkalmazásához elengedhetetlen a nemzetközi együttműködés; ezért felhívja a Bizottságot, hogy határozottan mozdítsa elő a versenyjogi kérdésekben való nemzetközi együttműködést; hangsúlyozza, hogy a vizsgálatot folytató versenyhatóságok közötti információcserét lehetővé tévő versenyjogi megállapodások különösen hatékonyan hozzájárulhatnak a versenyjogi kérdésekben való nemzetközi együttműködéshez;
89. úgy véli, hogy a Transzatlanti Kereskedelmi és Beruházási Partnerségnek (TTIP) és valamennyi egyéb nemzetközi kereskedelmi és beruházási megállapodásnak erőteljes versenyügyi szakaszt kellene magában foglalnia;
90. hangsúlyozza, hogy a kereskedelmi partnereknek előnyt kellene kovácsolniuk a kereskedelem területén fokozódó versenyből, a magánszektorbeli beruházásokból, a köz- és magánszféra közötti partnerségek keretében megvalósított beruházásokból és a fogyasztók jólétének növekedéséből;
91. hangsúlyozza, hogy az Uniónak nagyobb erőfeszítéseket kellene tennie a kereskedelmi megállapodások végrehajtásának ellenőrzése terén, többek között annak értékelése érdekében, hogy a versenypolitika normáit betartják-e, illetve a kereskedelmi partnerek által vállalt kötelezettségeket maradéktalanul végrehajtják és teljesítik-e;
92. felhívja a Bizottságot, hogy alkalmazza a kereskedelempolitikát a globális versenypolitikai szabályok kialakítására irányuló erőfeszítésként, a számtalan

kereskedelmi akadály elhárítása érdekében; a versenyjogi előírásokról szóló, a Kereskedelmi Világszervezet keretén belül megkötendő többoldalú megállapodást mint hosszú távú célt ideális megoldásnak tekinti;

93. támogatja az ENSZ Kereskedelmi és Fejlesztési Konferencia (UNCTAD) és az OECD versenypolitikai kezdeményezéseit és a versenypolitika területére vonatkozó világszintű együttműködés fokozására irányuló erőfeszítéseit;
94. arra ösztönzi a Bizottságot és a tagállamok versenyügyi hatóságait, hogy tevékenyen vegyenek részt a Nemzetközi Versenyügyi Hálózat munkájában;
95. kéri olyan intézkedések bevezetését, amelyek biztosítják, hogy valamennyi, harmadik országból behozott termék megfeleljen az Unió által alkalmazott és a világpiacon védett környezetvédelmi, egészségügyi és szociális előírásoknak, hogy ezáltal meg lehessen óvni az európai ipari termelőket a tisztességtelen versenytől;
96. felhívja a Bizottságot, hogy a tisztességes verseny előmozdítására irányuló erőfeszítései során támogassa a fejlődő országokat; felhívja a Bizottságot, hogy fejlessze tovább az együttműködést különösen a fejlődő gazdaságok versenyképességével, és biztosítsa megfelelő garanciák kialakítását;
97. emlékeztet arra, hogy az erőforrásokhoz és az energiaforrásokhoz való egyenlő hozzáférés döntő jelentőséggel bír a tisztességes világpiaci verseny biztosítása szempontjából; ezzel összefüggésben kiemeli a megfizethető és fenntartható energia és az ellátásbiztonság jelentőségét a kereskedelmi megállapodásokban;

Verseny a különböző ágazatokban

98. felhívja a Bizottságot, hogy tegye közzé az élelmiszer-ellátási, az energia-, a közlekedési és a médiaágazatban a versenyügyi gyakorlatokkal kapcsolatban folytatott jelenlegi vizsgálatainak eredményét;
99. üdvözli az Európai Unióban működő repülőtereknek és légitársaságoknak nyújtott állami támogatásra vonatkozó új iránymutatásokat, amelyek a Bizottság állami támogatásokkal kapcsolatos modernizációs csomagjának részét képezik; felhívja a Bizottságot, hogy az uniós és harmadik országbeli fuvarozók közötti tisztességes verseny biztosítása érdekében a nemzetközi megállapodások keretében sürgősen hozzon hasonló szabályokat a harmadik országok és az EU között közlekedő, államilag támogatott légitársaságok vonatkozásában is;
100. kéri a Bizottságot, hogy az Európai Versenyhatóságok Hálózatán keresztül ösztönözze a helyes gyakorlatok cseréjét annak érdekében, hogy választ adjon a forgalmazói szövetségekkel kapcsolatban felvetett aggódalmakra, tekintve, hogy a tagállamok illetékes hatóságai számos esetet vizsgálnak már; szorgalmazza, hogy a megbeszélések során vizsgálják meg a nemzeti és az uniós szintek közötti kölcsönhatásokat;
101. arra ösztönzi az Európai Versenyhatóságok Hálózatát, hogy nemzeti és uniós szinten tárgyalja meg a kiskereskedelmi beszerzési szövetségek növekvő hálózatát;
102. felhívja a Bizottságot, hogy folyamatosan fejlessze az EU versenyjogi keretét annak érdekében, hogy az európai élelmiszer-ellátási lánc ellenérzésébe beépítse az ENSZ

Élelmezésügyi és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) az élelmezési és mezőgazdasági rendszerek fenntarthatósági vizsgálatával (SAFA) kapcsolatos mutatóit, ideértve a tisztességes árképzésről és az átlátható szerződésekről (S.2.1.1.), valamint a beszállítói jogokról (S.2.2.1) szóló fejezetben foglalt mutatókat;

103. kéri egy európai megfigyelőközpont létrehozását, amelynek feladata a származási helyen és a rendeltetési helyen alkalmazott élelmiszer- és mezőgazdasági árak nyomon követése; felhívja a figyelmet a spanyol eredet- és rendeltetésalapú árindexre (IPOD) mint a kereskedők gazdákkal és fogyasztókkal szembeni esetleges visszaéléseinek ellenőrzésére szolgáló lehetséges modellre;
104. kéri, hogy vezessenek be kötelező érvényű intézkedéseket az élelmiszer-ellátási láncban belül a gazdák és a fogyasztók érdekeit sértő kereskedőkkel szemben;
105. különös aggodalmát fejezi ki a tejágazat helyzetével kapcsolatban, ahol a kvótarendszer megszűnését követően a kereskedők a költségektől jóval elmaradó felvásárlási árat határoztak meg;

A versenypolitika demokratikus megerősítése

106. üdvözli, hogy a versenyjogi biztos rendszeres párbeszédet folytat a Parlamenttel, ugyanakkor úgy véli, hogy a meghallgatáshoz való jog az alapvető elvi kérdésekben nem elegendő;
107. megállapítja, hogy a versenyjog terén a Parlament a jogalkotásban általában csak konzultációs eljárásban vesz részt, és ezért a jogszabályokra gyakorolt befolyása – a Bizottsághoz és a Tanácshoz képest – sokkalta csekélyebb;
108. üdvözli, hogy a Bizottság versenyügyi kérdésekben rendszeres párbeszédet folytat a Parlamenttel; ismételten kéri, hogy alapvető jogalkotói irányvonalakat és iránymutatásokat vonják az együttdöntési eljárás körébe; úgy véli, hogy az Európai Parlament és az uniós versenyhatóság között folyó párbeszédet tovább kell fokozni, különösen a Parlament korábbi években megfogalmazott kéréseinek értékelése és átültetése céljából; úgy véli, hogy a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságának függetlensége mindennél fontosabb céljainak sikeres eléréséhez; felhívja a Bizottságot, hogy biztosítson elegendő pénzügyi és emberi erőforrást a Versenypolitikai Főigazgatóság számára; különösen az iránymutatásokat kidolgozó és a konkrét esetekben az iránymutatások alkalmazásáért felelős szervezeti egységek szigorú különválasztását szorgalmazza;
109. úgy véli, hogy a versenypolitika területén együttdöntési hatáskörrel kellene rendelkeznie; sajnálja, hogy az EUMSZ 103. és 109. cikke csak a Parlamenttel való konzultációt írja elő; úgy véli, hogy ez a demokratikus deficit elfogadhatatlan; javasolja e deficit lehető leghamarabbi megszüntetését a versenypolitikára vonatkozó intézményközi megállapodások révén, illetve annak kiigazítását a Szerződés következő módosítása során;
110. hangsúlyozza, hogy a versenypolitika területén is együttdöntési jogkört kellene kapnia, különösen alapelvek és kötelező erejű iránymutatások esetében, és fájjalja, hogy az uniós politika e területének demokratikus dimenzióját a Szerződések legutóbbi módosítása során nem erősítették; felhívja a Bizottságot, hogy terjesszen

elő javaslatokat a Szerződések ennek megfelelő módosítására, annak érdekében, hogy a rendes jogalkotási eljárás a versenyjogra is kiterjedjen;

111. felhívja a Bizottságot, hogy erőteljesebben vonja be a Parlamentet az ágazatspecifikus vizsgálatokba, megőrizve az érintettek által továbbított egyes információk bizalmas jellegét; kéri, hogy amennyiben a kért szerződésmódosítás még várat magára, az eddigi tanácsi rendeleteket a jövőben az EUMSZ 114. cikkére alapozva a belső piac területéhez sorolják, és ezáltal együttdöntési eljárás keretében hozzák meg; hangsúlyozza, hogy a kártérítési keresetekről szóló irányelvvel kapcsolatban végzett munka a versenyjogi kérdésekben folytatandó jövőbeli intézményközi együttműködés modellje lehet; felhívja a versenyjogi biztost, hogy folytassa az illetékes európai parlamenti bizottságokkal, valamint a Parlament Gazdasági és Monetáris Bizottságának versenyjogi munkacsoportjával megkezdett párbeszédet;
112. úgy véli, hogy a Bizottságnak a versenypolitika továbbfejlesztését célzó különböző parlamenti javaslatok eredményorientált és célzott nyilvános értékelését továbbra is kellő időben el kell végeznie és közzé kell tennie;
113. hangsúlyozza, hogy az Európai Parlament korábbi versenypolitikai jelentésekben megfogalmazott álláspontját az Európai Bizottság Versenypolitikai Főigazgatóságának kellően figyelembe kell vennie jövőbeli munkája során;
114. úgy véli, hogy a párbeszéd minden ez idáig kipróbált és bevált formáját meg kell őrizni;

o

o o
115. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak és a nemzeti versenyhatóságoknak.